

"WAT AARZEL JE DAN NOG? STA OP, LAAT JE DOPEN"
*(Richtlijnen over de Christelijke Doop van Ruud van Leusen,
bewerkt door Rob A. van Os, NBV vertaling, 2006)*

INHOUD:	Bladzijde:
A. DE DOOP, WAAROM?	1
B. WAT IS DE DOOP?	2
C. WAT IS DE BETEKENIS VAN DE DOOP?	3
D. WIE KAN GEDOOPT WORDEN?	4
E. WANNEER MOET MEN ZICH LATEN DOPEN ?	4
F. WAT IS DE VORM VAN DE DOOP?	5
EPILOOG: PRIMAIRE RAADGEVINGEN VOOR GELOVIGEN	6

A. DE DOOP, WAAROM?

Het Nieuwe Testament presenteert ons de doop als een onderdeel dat nodig is om toegelaten te worden tot de Gemeente.

De Heer Jezus begon zelf Zijn dienst door Zich te onderwerpen aan de doop en Zijn laatste opdracht, voordat Hij ten hemel voer, luidde: 'Jezus kwam op hen toe en zei: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' (Matt.28:18-20). En hij zei tegen hen: 'Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend. Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld. (Marc. 16:15-16).

De apostelen en de christenen uit het apostolische tijdperk gehoorzaamden aan deze regels:

1. Op de Pinksterdag, meteen na de aankondiging van de Blijde Boodschap, vroegen de pasbekeerden: "Broeders, wat moeten wij doen?" En de apostel Petrus antwoordde: 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden' (Hand.2:38)

2. In Samaria: Maar toen Filippus hen door zijn verkondiging van het koninkrijk van God en de

naam van Jezus Christus tot geloof had gebracht, lieten ze zich dopen, mannen zowel als vrouwen.(Hand.8:12).

3. Toen de Ethiopieër de boodschap van de redding in Christus hoorde, vroeg hij: 'Kijk, water!

Waarom zou ik niet gedoopt kunnen worden?' (Filippus zei tegen hem: "Indien u gelooft met heel uw hart, is het toegestaan." Hij antwoordde: "Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.") Hij liet de wagen stilhouden en beiden liepen het water in, zowel Filippus als de eunuch, waarna Filippus hem doopte (Hand.8:36-38).

4. Saulus, de toekomstige apostel van de heidenen, bekeerde zich en "werd gedoopt" (Hand.9:18)

5. Nadat de apostel Petrus het evangelie verkondigd had aan Cornelis, de Romeinse hoofdman, en aan zijn huisgenoten, werd hij er getuige van dat de kracht van de Heilige Geest op hen neerdaalde, zoals deze was neergedaald op de 120 bij Pinksteren "en hij gaf opdracht hen te dopen " (Hand.10: 48).

6. In Filippi in Macedonië, werden Lydia en haar huisgenoten gedoopt en ook de gevangengewaardeste en zijn huisgenoten. (Hand. 16:15, 30-33).

7. In Efeze ontmoette Paulus discipelen van Johannes de Doper, die het evangelie van Christus gehoord hadden "lieten zij zich dopen" en "de Heilige Geest daalde op hen neer...."
(Hand.19:1-6).

Deze voorbeelden uit de Bijbel zijn genoeg om het belang van gehoorzaamheid aan de opdracht van Christus aan te tonen. De doop is door de Heer Jezus Christus ingesteld opdat deze door de eeuwen heen door Zijn volk gevolgd zou worden, naar de inhoud en de vorm die Hijzelf vastgesteld heeft.

B. WAT IS DE DOOP?

De doop is de onderdompeling van de gelovige in water, in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De Griekse naam in de originele tekst luidt: "baptismos", dus "onderdompeling" (van baptizein, onderdompelen). Hiervan is ook de naam van de "Baptisten" afgeleid. De apostel Petrus verklaart dat de doop: "niet het vuil van uw lichaam wast, maar een vraag aan God is om een zuiver geweten" (1 Petr.3:21). Deze tekst wijst hierop:

a. De doop in zichzelf redt u niet. De uiterlijke handeling heeft geen macht om de zonden weg te wassen en geeft daarom geen zekerheid van eeuwig leven.

b. Het is een verzoek, een vraag en een verplichting van de gelovige, die in Jezus Christus zijn Redder gevonden heeft. Met de doop getuigt de gelovige van zijn redding, van zijn reiniging, en van zijn wedergeboorte, door God in hem bewerkt op het moment dat hij door het geloof het volbrachte werk van Christus op Golgotha heeft geaccepteerd en zich aan Hem heeft overgegeven.

c. Het concept van de onderdompeling is duidelijk in de woorden van de apostel Petrus, die als voorbeeld de zondvloed citeert. Zoals Noach in de ark de zondvloed moest doormaken, zo moet ook de gelovige, gered in Christus, door het water van de doop een

nieuw leven beginnen in Zijn Redder.

De doop is het verbond dat de gelovige met God maakt, voor de hele gemeente, en waardoor hij belooft zich in te zetten voor het dienen, gehoorzamen en eren van de Heer en Redder, al de dagen van zijn leven.

C. WAT IS DE BETEKENIS VAN DE DOOP?

1. Het is een openbaar getuigenis van het geloof.

Strijd de goede strijd van het geloof, win het eeuwige leven waartoe je geroepen bent en waarvan je in aanwezigheid van velen zo'n krachtig getuigenis hebt afgelegd. (1 Tim.6:12,13). Deze tekst spreekt van "de goede belijdenis" dat Christus de Messias is, de Zoon van God de Redder. Hoewel de apostel waarschijnlijk duidt op de doop van Timoteüs of op een getuigenis en belijdenis gedaan in speciale tijden van vervolging, blijft het feit dat de gelovige zich moet onderwerpen aan deze openbare belijdenis van het geloof "ten overstaan van God en Christus Jezus". Omdat het christelijke geloof een individuele keus is, accepteert men alleen uit vrije keus en persoonlijke bekering de genade van de redding in Christus en begint men deel uit te maken van de Gemeente van Christus. De doop is dus een bewuste beslissing van de gelovige om in het openbaar te getuigen dat hij van nu af aan Jezus Christus toebehoort en deel is van het verbond van trouw en gehoorzaamheid aan Christus, "de grondlegger en voltooiër van ons geloof" (Heb. 12:1)."

2. Het is een bevestiging van een vrijwillige dood aan de wereld en aan de zonde.

Wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met hem zullen leven, omdat we weten dat hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over hem. Hij is gestorven om een einde te maken aan de zonde, voor eens en altijd; en nu hij leeft, leeft hij voor God. Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God. (Rom. 6:7-11).

3. Het is een openlijk getuigenis van een innerlijke bekering, de begrafenissen van uw oude leven.

Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. (Rom. 6:3-5). De doop heeft een symbolische betekenis. De begrafenissen volgt na de dood en de doop is niets anders dan de begrafenissen van "het oude ik". Deze dood van de oude natuur, medegekruisigd met Christus aan het kruis van Golgotha, gesymboliseerd in de onderdompeling. De verrijzenissen uit het water symboliseert de wedergeboorte van de nieuwe mens door het geloof in Christus.

4. Het is een nieuw leven in de opgestane Christus.

Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen (2 Kor. 5:17). Bedrieg elkaar niet, nu u de oude mens en zijn leefwijze afgelegd hebt en de nieuwe mens hebt aangetrokken, die steeds vernieuwd wordt naar het beeld van zijn schepper en zo tot inzicht komt (Col. 3:9,10).

5. Het is de officiële intrede in de Gemeente van Christus.

Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend (Hand. 2:41). Diegenen, die door het geloof, Christus als hun Redder hebben aangenomen, kunnen niet anders dan dat in het openbaar belijden. Zij moeten zich laten inlijven als soldaat van Jezus Christus, m.a.w.

zich laten toevoegen aan Zijn volk. De Heilige Schrift herinnert ons: 'Als uw hart gelooft, zult u rechtvaardig worden verklaard; als uw mond belijdt, zult u worden gered' (Rom.10:10).

D. WIE KAN GEDOOPT WORDEN?

Alleen diegene, die in de Here Jezus Christus als zijn persoonlijke Redder en Heer gelooft heeft en zijn geloof in Hem "zich eigen" heeft gemaakt. Jezus zelf heeft betuigd: "Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered" (Marc. 16:16). Het is dus duidelijk dat kleine kinderen uitgesloten zijn, want deze kunnen niet getuigen van hun geloof en hun beslissing om de Heer te volgen. Het is misschien goed om u aan het volgende te herinneren:

1. De Heer Jezus Christus gedoopt werd op de leeftijd van 30 jaar en dat deed Hij juist om ons een voorbeeld achter te laten. Toen Johannes de Doper Hem van Zijn doop trachtte te weerhouden, zei Hij: 'Laat het nu maar gebeuren, want het is goed dat we op deze manier Gods gerechtigheid vervullen.' (Matt.3:14-15).

2. Van de bekeerden in het apostolische tijdperk werd gezegd: "Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen" (Hand.2:41). Hand. 8:12 zegt: Maar toen Filippus hen door zijn verkondiging van het koninkrijk van God en de naam van Jezus Christus tot geloof had gebracht, lieten ze zich dopen, mannen zowel als vrouwen. . De evangelist Filippus doopte hierna ook nog de Ethiopiër. Van de apostel Paulus wordt gezegd: "en hij stond op en liet zich dopen" (Hand. 9:18). De gevangenenbewaarder te Filippi en zijn huisgenoten werden gedoopt (Hand.16:33). Er zijn nog meer gevallen van doop, maar in het Nieuwe Testament bestaat absoluut geen tekst welke spreekt over het dopen van pasgeborenen en kleine kinderen.

E. WANNEER MOET MEN ZICH LATEN DOPEN ?

Zeker niet bij de geboorte, maar bij de "nieuwe geboorte", dus wanneer iemand, vrijwillig en persoonlijk besluit om zich te bekeren, oftewel zich om te keren, de rug naar het kwade en de zonde toe te keren en Christus te volgen "in nieuwheid des levens". Aan de doop, ingesteld door Jezus Christus, gaan de volgende essentiële condities vooraf:

1. De dopeling moet het Woord van God gehoord hebben.

"Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld"(Matt.28:19,20).

" Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend. Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld"(Marc. 16:15-16).

2. De dopeling moet in Jezus Christus geloofd hebben en Hem als persoonlijke Redder en Heer geaccepteerd hebben.

Filippus antwoordde de Ethiopiër op zijn vraag om te worden gedoopt: "Indien u gelooft met heel uw hart, is het toegestaan." Hij antwoordde: "Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is" (Hand.8:37). Paulus en Silas antwoordden aan de

gevangenebewaarder te Filippi: 'Geloof in de Heer Jezus en u zult gered worden, u en uw huisgenoten'(Hand. 16:31).

3. De dopeling moet zich bekeerd hebben.

Op de vraag van de menigte, wat ze moesten doen, antwoordde de apostel Petrus: 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden, want voor u geldt deze belofte, evenals voor uw kinderen en voor allen die ver weg zijn en die de Heer, onze God, tot zich zal roepen' (Hand.2:38-39).

4. De dopeling zal na de doop een nieuw leven laten zien.

De apostel Paulus roept op: "Op gezag van de Heer zeg ik u dus met klem: ga niet langer de weg van de heidenen met hun loze denkbeelden. In hun geest heerst duisternis en ze zijn vervreemd van het leven met God, omdat ze hem niet kennen en hun hart voor hem gesloten hebben. Afgestompt als ze zijn, geven ze zich over aan losbandigheid en stortten ze zich in allerlei zedeloze praktijken. Maar zo hebt u Christus niet leren kennen! U hebt toch over hem gehoord, u hebt toch onderricht over hem gekregen? Door Jezus wordt duidelijk dat u uw vroegere levenswandel moet opgeven en de oude mens, die te gronde gaat aan bedrieglijke begeerten, moet afleggen, dat uw geest en uw denken voortdurend vernieuwd moeten worden en dat u de nieuwe mens moet aantrekken, die naar Gods wil geschapen is in waarachtige rechtvaardigheid en heiligheid " (Ef. 4:17-24).

5. De dopeling zal persoonlijk en vrijwillig de wens uitspreken om gedoopt te worden. De eerste bekeerlingen vroegen: "Wat moeten we doen, broeders?" (Hand.2:37). De Ethiopiër zei: "Kijk, water! Waarom zou ik niet gedoopt kunnen worden?" (Hand.8:36).

F. WAT IS DE VORM VAN DE DOOP?

De term doop betekent onderdompeling, en het is dus duidelijk, dat elke andere vorm van doop, die niet geschiedt door middel van onderdompeling geen echte doop is. Er is wel eens gezegd, dat de vorm geen enkele waarde heeft, maar in symbolen is de vorm alles en men kan niets veranderen zonder daarmee de betekenis te veranderen. Als we bijv. de kleuren van de vlag gaan veranderen, die het symbool van onze natie is, dan zal die niet meer de banier van ons volk zijn, maar wordt onmiddellijk de vlag van een andere natie.

Zo is het ook met de doop; als we de vorm veranderen dan is het gevolg dat de betekenis en de waarde van de doop krachteloos wordt. De vorm van de doop is daarom dan ook duidelijk en uitgebreid in het Nieuwe Testament beschreven. We zien daar:

"Zodra Jezus gedoopt was *en uit het water omhoogkwam ...*"(Matt.3:16). In deze tekst ligt een duidelijke aanwijzing van de onderdompeling in water. Nogmaals zien we de nauwkeurigheid van de Schrift: "Johannes doopte toen ook, in Enon, dicht bij Salim, *een waterrijk gebied.*" (Joh.3:23). Het is duidelijk dat voor het onderdompelen van de kandidaten voor de doop veel water nodig was. In het geval van de doop van de Ethiopiër staat geschreven " *...beiden liepen het water in,* zowel Filippus als de kamerling en Filippus doopte hem. En toen zij *uit het water kwamen...*"(Hand.8:38-39). Ook hier is duidelijk, dat het om onderdompelen ging. Onderdompeling was de enige

vorm van doop, die men in de eerste eeuw na Christus kende. Als de gelovige afdaalde in het water werd hij geheel ondergedompeld.

EPILOOG: PRIMAIRE RAADGEVINGEN VOOR DE GELOVIGEN

Hier zijn enige raadgevingen die pasbekeerden van nut kunnen zijn om een leven van zegen en overwinning in Christus te leiden. Alles wat aangehaald wordt komt uit het Woord van God.

I. DE CHRISTEN EN ZICHZELF

A. - Het gebed

De psalmist bidt driemaal per dag: " In de avond, in de morgen, in de middag klaag ik en zucht ik, en hij hoort mijn stem. (Psalm 55:18)." "En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen" (Matt.6:5-6).

B. - Het lezen van en mediteren over de Bijbel

" Gelukkig de mens die (...) vreugde vindt in de wet van de HEER en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht " (Psalm 1:2). "Wanneer u bij mijn woord blijft, bent u werkelijk mijn leerlingen" (Joh.8:31). De Joden in Berea waren welwillender dan die in Tessalonica, want ze luisterden vol belangstelling naar de verkondiging van het evangelie en bestudeerden dagelijks de Schriften om te zien of het inderdaad waar was wat er werd gezegd. (Hand.17:11).

II. DE CHRISTEN EN DE FAMILIE

A. - Het dankgebed voor de maaltijden

"Toen hij dat gezegd had, nam hij een stuk brood, dankte God in aanwezigheid van allen, brak het brood en begon te eten" (Hand.27:35). " Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door hem." (Col.3:17). "Dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt (1 Tess.5:18).

B. - Raadgevingen voor de echtgenoten

"Mannen, heb uw vrouw lief, zoals Christus de kerk heeft liefgehad en zich voor haar heeft prijsgegeven (...) Zo moeten mannen hun vrouw liefhebben, als hun eigen lichaam. Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief" (Ef. 5:25,28) "U, mannen, moet verstandig omgaan met uw vrouw, die brozer is dan u. Behandel haar met respect, want zij deelt samen met u in de genade van het nieuwe leven. Dan staat niets uw gebeden in de weg" (1 Petr. 3:7).

C. - Raadgevingen voor de echtgenotes

"Voor u, vrouwen, geldt hetzelfde: erken het gezag van uw man. Dan zullen mannen die weigeren Gods boodschap te aanvaarden daarvoor gewonnen worden door het gedrag van hun vrouw, zonder dat zij iets hoeft te zeggen, omdat ze zien hoe zuiver u leeft uit

ontzag voor God. Uw schoonheid moet niet gelegen zijn in uiterlijkheden, zoals kunstig gevlochten haar, gouden sieraden of elegante kleding, maar in wat verborgen ligt in uw hart, in een zacht en stil gemoed. Dat is een onvergankelijk sieraad dat God kostbaar acht" (1 Petr. 3:1-4).

D. - Raadgevingen voor de ouders: "Vaders, maak uw kinderen niet verbitterd, maar vorm en vermaan hen bij het opvoeden zoals de Heer dat wil" (Ef.6:4). "Vaders, vit niet op uw kinderen, want dat maakt ze moedeloos" (Col. 3:21).

E. - Raadgevingen voor de kinderen: "Kinderen, wees gehoorzaam aan je ouders uit ontzag voor de Heer, want zo hoort het. 'Toon eerbied voor uw vader en moeder, 'dat is het eerste gebod waaraan een belofte verbonden is: 'Dan zal het u goed gaan en zult u lang leven op aarde.'" (Ef. 6:1-3). "Kinderen, gehoorzaam je ouders in alles, want dat is de wil van de Heer" (Kol. 3:20).

III. DE CHRISTEN EN DE GEMEENTE

A. - Bijwonen van samenkomsten

"Verheugd was ik toen ik hoorde: 'Wij gaan naar het huis van de HEER, " (Ps. 122:1). " (...) Waar ze voortdurend in de tempel waren en God loofden" (Luc. 24:53). "...gingen ze naar het bovenvertrek, waar zij verblijf hielden ... Vurig en eensgezind wijdden ze zich aan het gebed..." (Hand 1:13-14). "Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed" (Hand. 2:42). "Een heel jaar lang kwamen ze met de gemeente daar bijeen en gaven ze onderricht aan tal van mensen. Het was in Antiochië dat de leerlingen voor het eerst christenen werden genoemd" (Hand. 11:26). " Laten we opmerkzaam blijven en elkaar ertoe aansporen lief te hebben en goed te doen, en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen, elkaar juist bemoedigen, en dat des te meer naarmate u de dag van zijn komst ziet naderen." (Hebr. 10:24,25).

B – Stellen van talenten in dienst van de Heer

"Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder mij kun je niets doen. Wie niet in mij blijft wordt weggegooid als een wijnrank en verdort; hij wordt met andere ranken verzameld, in het vuur gegooid en verbrand. Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren. De grootheid van mijn Vader zal zichtbaar worden wanneer jullie veel vrucht dragen en mijn leerlingen zijn (Joh. 15:5-8). "En hij is het die apostelen heeft aangesteld, en profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren, om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd, totdat wij allen samen door ons geloof en door onze kennis van de Zoon van God een eenheid vormen, de eenheid van de volmaakte mens, van de tot volle wasdom gekomen volheid van Christus. (Ef. 4:11-13).

C. - Giften voor het werk van God

"Stel mij maar eens op de proef—zegt de HEER van de hemelse machten. Breng alle tienden naar mijn voorraadkamer, zodat er voedsel in mijn tempel is, en zie dan of ik niet de sluizen van de hemel voor jullie open en zegen in overvloed op jullie land laat neerdalen (letterlijk vanuit de Italiaanse vertaling: zoveel zegen, dat u niet meer weet waar u het laten moet)" (Mal. 3:10).

"Laat ieder van u elke eerste dag van de week naar vermogen iets opzij leggen" (1 Cor. 16:2).

" Laat ieder zoveel geven als hij zelf besloten heeft, zonder tegenzin of dwang, want God heeft lief wie blijmoedig geeft. Uw bijdrage aan de collecte heft immers niet alleen het gebrek van de heiligen in Jeruzalem op, maar leidt er bovendien toe dat ze God uitbundig danken. Ze prijzen God omdat u er blijk van geeft gehoorzaam te zijn aan het evangelie van Christus, wat u bewijst door de ruimhartigheid waarmee u met hen en alle anderen wilt delen" (2 Cor. 9:7, 12-13).

D. Vergeven van elkaar

"Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven" (Col. 3:13). "Dit is wat wij hem hebben horen verkondigen en wat we u verkondigen: God is licht, er is in hem geen spoor van duisternis. Als we zeggen dat we met hem verbonden zijn terwijl we onze weg in het duister gaan, liegen we en leven we niet volgens de waarheid. Maar gaan we onze weg in het licht, zoals hijzelf in het licht is, dan zijn we met elkaar verbonden en reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonde." (1 Joh. 1:5-7). "Wie zegt in het licht te zijn maar zijn broeder of zuster haat, bevindt zich nog altijd in de duisternis. Wie de ander liefheeft, blijft in het licht en komt niet ten val (1 Joh. 2:9,10). "Leef in vrede met elkaar" (1 Tess. 5:13).

E. Waardering voor de oudsten en diakenen

De apostel Paulus zegt "Men moet ons beschouwen als dienaren van Christus..." (1Cor. 4:1).

" Wij vragen u, broeders en zusters, diegenen onder u te erkennen die zich op gezag van de Heer ervoor inzetten u te leiden en terecht te wijzen. U moet hun om hun werk veel liefde en respect betonen" (1 Tess.5:12-13). "Oudsten die goed leiding geven moeten dubbel worden beloond, vooral degenen die zich veel moeite geven voor de prediking en het onderricht" (1 Tim.5:17). "Gehoorzaam uw leiders en schik u naar hen, want zij waken over uw leven en zullen daarvan ook rekenschap moeten afleggen. Zorg ervoor dat zij hun taak met vreugde kunnen vervullen, zodat ze geen reden tot klagen hebben: dat zou u zeker niet ten goede komen. (Hebr. 13:17).

IV. AFZONDERING VAN HET KWAAD IN DE WERELD.

"Niemand kan twee heren dienen: hij zal de eerste haten en de tweede liefhebben, of hij zal juist toegewijd zijn aan de ene en de andere verachten. Jullie kunnen niet God dienen én de mammon" (Matt. 6:24). "Ga door de nauwe poort naar binnen. Want de brede weg, die velen volgen, en de ruime poort, waar velen door naar binnen gaan, leiden naar de ondergang. Nauw is de poort naar het leven, en smal de weg ernaartoe, en slechts weinigen weten die te vinden. " (Matt. 7: 13-14). " Weet u niet dat wie onrecht doet geen deel zal hebben aan het koninkrijk van God? Vergis u niet. Ontuchtplegers noch afgodendienaars, overspeligen, schandknappen noch knapenschenders, dieven noch geldwolven, dronkaards, lasteraars noch uitbuiters zullen deel hebben aan het koninkrijk van God" (1 Cor. 6:9-10). " Loop niet in een en hetzelfde span met ongelovigen. Wat is de verwantschap tussen gerechtigheid en wetteloosheid? Wat heeft licht met duisternis te maken? Waarin lijken Christus en Beliar op elkaar? Wat hebben een gelovige en een ongelovige gemeen?" (2 Cor. 6:14-15). "Gedraag u dus niet zoals zij" (Ef. 5:7).

V. DE CHRISTEN EN DE SAMENLEVING

A. - Gehoorzaamheid aan de overheid

'Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort " (Matt. 22:21). "Geef iedereen wat hem toekomt: belasting aan wie u belasting verschuldigd bent, accijns aan wie u accijns verschuldigd bent, ontzag aan wie ontzag

toekomst, eerbied aan wie eerbied toekomt" (Rom. 13:7). "Allereerst vraag ik dat er voor alle mensen gebeden wordt (...). Bid voor alle koningen en gezagsdragers, opdat we rustig en ongestoord kunnen leven, in alle vroomheid en waardigheid" (1 Tim.2:1-2). "Herinner allen eraan dat ze overheid en gezag moeten erkennen en gehoorzaam moeten zijn, bereid om altijd het goede te doen" (Titus 3:1). "Erken omwille van de Heer het gezag van de bestuurders die door de mensen zijn aangesteld" (1 Petr.2:13).

B. - Onze rechten als burgers

De apostel Paulus gebruikte zijn burgerrechten. Toen de lokale autoriteiten, nadat zij hem hadden gevangen genomen, heimelijk wilden vrijlaten, zei hij: 'Ze hebben ons zonder vorm van proces in het openbaar stokslagen laten geven, hoewel we Romeins staatsburger zijn. Daarna hebben ze ons in de gevangenis opgesloten, en nu willen ze ons heimelijk laten gaan? Geen sprake van! Laat ze zelf maar komen om ons vrij te laten!' De gerechtsdienaars brachten deze woorden over aan de stadsbestuurders, wie de schrik om het hart sloeg toen ze hoorden dat Paulus en Silas Romeinse burgers waren. Dus gingen ze zelf naar de gevangenis, spraken op vriendelijke toon tegen hen en lieten hen vrij met het verzoek uit de stad te vertrekken" (Hand. 16:37-39). In een ander geval, toen zij hem wilden geselen voor de uitspraak van het vonnis, zei Paulus: 'Mogen jullie een Romeins burger geselen, en dan nog wel zonder vorm van proces?' (Hand. 22:25). Nogmaals beschuldigd door de Joden, beriep de apostel zich op zijn Romeins burgerrecht en tegenover de Romeinse gouverneur verklaarde hij : "Ik beroep me op de keizer!" (Hand. 25:11). De christen mag dus een beroep doen op zijn rechten als burger, vooral als dit betrekking heeft op de vrijheid om God te aanbidden volgens zijn eigen geweten. De autoriteiten in de tijd van Petrus en Johannes "(...) riepen hen terug en bevalen hun de naam van Jezus op geen enkele manier meer te gebruiken en het volk niet meer over hem te onderrichten. Maar Petrus en Johannes zeiden: 'Kunnen wij het tegenover God verantwoorden om wel naar u te luisteren en niet naar hem? Oordeelt u zelf! We moeten immers wel spreken over wat we gezien en gehoord hebben'(Hand. 4:18-20).

C. - Omgang met elkaar.

Rijke onderdrukkers worden door het Woord van God veroordeeld en zelfs de onmenselijke instelling van slavernij wordt aangepakt: "Slaven, gehoorzaam uw aardse meester in alles, niet met uiterlijk vertoon om bij de mensen in de gunst te komen, maar oprecht en met ontzag voor de Heer" (Col. 3:22). "Meesters, geef uw slaven waar ze recht op hebben en wat redelijk is, want u weet dat ook u een meester hebt, in de hemel" (Col. 4:1). " Een slaaf die een gelovige meester heeft, mag zijn meester niet zijn respect onthouden omdat ze broeders zijn. Integendeel, hij moet hem met nog meer inzet dienen, juist omdat hij met degene die van zijn diensten gebruik maakt, in geloof en liefde verbonden is" (1 Tim. 6:2). "Draag de rijken van deze wereld op niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet in zoiets onzekers te stellen als rijkdom, maar op God, die ons rijkelijk van alles voorziet om ervan te genieten. En draag hun op om goed te doen, rijk te zijn aan goede daden, vrijgevig, en bereid om te delen. Zo leggen ze een stevig fundament voor de toekomst, en winnen ze het ware leven" (1 Tim. 6:17-19). "Hoor de klacht van het loon dat u de arbeiders die uw velden maaiden hebt onthouden. Het geroep van de maaiers is tot de Heer van de hemelse machten doorgedrongen. U hebt op aarde in weelde gebaad en losbandig geleefd, u hebt uzelf vetgemest voor de slachttijd" (Jac. 5:4-5).

VI. CONCLUSIE

Door deze primaire raadgevingen uit het Woord van God besluiten we dat een christen zich in elke situatie zou moeten afvragen: "Wat zou Jezus in mijn plaats doen?" Meteen daaraan gekoppeld is een gebed om hulp en genade van God. In de Heilige Schrift zal de gelovige ook altijd een oplossing kunnen vinden voor elk probleem. De christen moet, met hulp van de Heer, zich afzijdig houden van elke wereldse manifestatie en zich onthouden van elke lust van de oude natuur. Zijn leven moet gekenmerkt worden door eerlijkheid, liefde en een gezond getuigenis tegenover allen. We herinneren hierbij aan de vermaning van de Heer Jezus Christus aan de zijnen: " Jullie zijn het licht in de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel" (Matt. 5:14,16).

"WAT AARZEL JE DAN NOG? STA OP, LAAT JE DOPEN EN JE ZONDEN WEGWASSEN, TERWIJL JE ZIJN NAAM AANROEPT' (Hand. 22:16).